

Speech staatssecretaris J. Klijnsma, tijdens 25-jarig jubileumcongres Kring van Pensioenspecialisten

Dames en heren,

Allereerst wil ik u van harte feliciteren met uw zilveren jubileum.

Het is voorbeeldig hoe u het viert:

niet alleen met een smakelijk diner, maar ook met een smaakmakend congres.

Over pensioen en eenvoud.

Een keus naar mijn hart, want ik hoor het veel mensen zeggen,

zúchten:

“Het is allemaal zó complex!”

Dat is ook zo. Het is complex.

Meer eenvoud is in het belang van alle premiebetalers, pensioenontvangers én van de professionals in de pensioenwereld, die elkaar ook niet altijd lijken te begrijpen...

Het kan eenvoudiger en het moet eenvoudiger.

Vóór ik verder inga op die eenvoud,

– het hoofdgerecht vandaag – ,

geef ik u graag een historisch voorafje.

U viert vandaag uw zilveren jubileum, maar over vier weken is het tijd voor een diamanten jubileum:

dan is het precies zestig jaar geleden dat er voor het eerst AOW werd uitgekeerd.

De Algemene Ouderdomswet is in 1956 ingevoerd en op 2 januari 1957 ontvingen de eerste AOW'ers hun uitkering.

Contant.

Uit handen van de minister van Sociale Zaken die als eerste verantwoordelijk was voor de Algemene Ouderdomswet;

niet Willem Drees,

maar zijn – en mijn – partijgenoot

Ko Suurhoff.

Meneer Bakker uit Amsterdam ,

een gepensioneerde pensioenambtenaar van 70 jaar,

was de allereerste Nederlander die AOW kreeg.

Als ongetrouwde AOW'er ontving hij 70 gulden en vijftig cent,

32 euro.

Geen vetpot, maar een bescheiden voorziening.

“Alle krachten”,

zei mijn verre voorganger Ko Suurhoff bij deze gelegenheid,

“moeten nu worden gericht op het ontwikkelen van pensioenfondsen, zodat voor alle werknemers een behoorlijke oudedagsvoorziening is gewaarborgd.”

Dat is goed gelukt.

Bijna alle werknemers bouwen nu aanvullend pensioen op.

En het bescheiden bodempensioen is een behoorlijk basispensioen geworden.

Een welvaartsvaste basis voor de oude dag.

Van iedereen. Voor iedereen.

De AOW is voor mij nog steeds een toppunt van solidariteit tussen de generaties, de solide en solidaire basis van een pensioenstelsel waar ze zestig jaar geleden niet van durfden te drómen.

Een pensioenstelsel dat in eigen land met zorgelijke blik, maar in het buitenland met jaloerse blik wordt bekeken.

Omdat het nog steeds één van de beste pensioenstelsels van de wereld is.

Stevig steunend op solidariteit en spaarzin.

Dankzij ons pensioenstelsel – met AOW en aanvullend pensioen – is de armoede onder ouderen nergens zo laag als hier

en zijn ouderen niet meer afhankelijk van armenzorg

Dat brengt me bij de hoofdschotel van vandaag.

De organisatie heeft me gevraagd antwoord te geven op enkele eenvoudige vragen:

Wat vind ik eenvoudig aan ons pensioenstelsel?

Wat zou er eenvoudiger kunnen?

En wat heb ik de afgelopen jaren gedaan om het eenvoudiger te maken?

Het antwoord is,

u snapt het,

niet zo moeilijk.

Wat ik eenvoudig vind, is wat de meeste werknemers eenvoudig vinden:

dat ze hun aanvullende pensioen niet zelf hoeven te regelen, maar dat het collectief,

en dankzij de verplichtstelling,

bijna automatisch gebeurt.

Zo heb je er als werknemer nauwelijks omkijken naar.

Dat maakt het eenvoudig om geld voor later opzij te zetten.

Zonder verplichtstelling zou dat minder gauw en minder goed gebeuren.

Je hoeft geen gedragsdeskundige te zijn om te begrijpen waarom.

Omdat het toch lastig is om het zelf te regelen...

Omdat mensen al gauw geneigd zijn het voor zich uit te schuiven...

Zeker als je jong bent, en je pensioen nog zo ver weg lijkt...

Ook al willen ze wel wat meer maatwerk, de meeste werknemers houden graag vast aan de verplichtstelling.

Ik ook.

Omdat het efficiënt en effectief is.

Het regelen van je pensioen is een stuk eenvoudiger als je het collectief en verplicht doet.

Ik ben niet van de school die zegt: 'Laat iedereen zijn eigen boontjes maar doppen.'

Ik heb me vanaf dag één ingezet om de zwakke kanten van het pensioenstelsel te versterken en het gehavende vertrouwen te herstellen.

Ik heb me vanaf dag één ingespannen om het stelsel eerlijker, evenwichtiger en eenvoudiger te maken.

Samen met sociale partners en pensioensector,

samen met toezichhouders en parlement,

samen met de Sociaal-Economische Raad, de Kring van Pensioenspecialisten en al die andere deelnemers aan de Nationale Pensioendialoog.

Ik geef u een paar concrete voorbeelden:

- Dankzij het verbeterde financieel toetsingskader kunnen pensioenfondsen financiële meevallers en tegenvallers evenwichtiger en eenvoudiger spreiden.
- Dankzij de introductie van het Algemeen Pensioenfonds kunnen – vooral kleinere – pensioenfondsen eenvoudiger en efficiënter samenwerken.
- Dankzij nieuwe regels voor de governance is het bestuur van pensioenfondsen versterkt .
- Dankzij de Wet verbeterde premieregeling zijn premieregelingen niet meer zo afhankelijk van de rentestand op het moment van pensionering.
- Dankzij afspraken om het afkopen van kleine pensioenen te voorkómen, kunnen werknemers die vaak van baan wisselen ook een beter pensioen opbouwen.
- Dankzij het Pensioenregister, de Pensioen3daagse en andere initiatieven worden Nederlanders op een eenvoudige manier meer pensioenbewust gemaakt.
- Dankzij de Wet pensioencommunicatie krijgen deelnemers en gepensioneerden tijdig betere en vooral beter begrijpelijke informatie.

Daar is enorme behoefte aan.

Mensen verdienen een helder beeld van het pensioen dat ze opbouwen,

de risico's die ze lopen

en de mogelijkheden die ze zelf hebben om hun pensioen aan te passen aan hun persoonlijke omstandigheden en wensen.

Natuurlijk,

het is technisch, het is ingewikkeld.

Juist daarom is er zo'n behoefte aan begrijpelijke en betrouwbare pensioencommunicatie.

Dat is cruciaal voor het vertrouwen.

Het is goed dat de Kring van Pensioenspecialisten extra aandacht voor eenvoud vraagt.

Zeker nu we met elkaar moeten beslissen hoe we verder willen met ons pensioenstelsel.

Hoe we het aan moeten passen aan de veranderingen van onze tijd en de eisen van de 21^e eeuw.

Dit kabinet staat voor een solide en solidair pensioenstelsel, dat iedereen die werkt, werknemers en zelfstandigen,

in staat stelt om,

bovenop de AOW,

voldoende aanvullend pensioen op te bouwen.

Met fiscale stimulans.

Een stelsel gericht op de toekomst, maar met behoud van de traditionele waarden van

solidariteit,

collectiviteit

en verstandige vormen van verplichtstelling.

Dat zijn voor mij onmisbare ingrediënten.

Solidariteit, collectiviteit en verplichtstelling geven de kenmerkende kracht aan ons pensioenstelsel.

In de Perspectiefnota 'Toekomst pensioenstelsel' geeft het kabinet aan hoe we het pensioenstelsel kunnen aanpassen aan de wensen van mensen en de eisen van de tijd.

Niet met één recept, maar met meerdere opties.

Alsof het een menukaart is.

De politieke keuze is,

na de komende verkiezingen,

aan een volgend kabinet en een volgende Tweede Kamer.

Als u daar vragen over heeft, geef ik daar straks graag antwoord op.

Ik rond nu af.

Na een historisch voorafje en de verplichte kost, is het tijd voor een toetje.

Daarvoor neem ik u terug naar de eerste werkdag van 1957,

mijn geboortejaar,

toen Ko Suurhoff de eerste AOW'ers hun uitkering in guldens uitbetaalde.

Veel van die ouderen kregen daarvoor al een kleine uitkering.

Ze trokken van Drees.

Dankzij de noodwet van Willem Drees, die ouderen in armoedige omstandigheden sinds 1947 recht op een uitkering gaf.

Suurhoff verwachtte niet dat ouderen ineens zouden gaan zeggen: 'Ik trek van Suurhoff.'

Er is bij mijn weten maar één Nederlander die dat deed,

dat was Willem Drees.

Er was die tweede januari wel een kersverse AOW'er die Suurhoff namens alle ouderen bedankte en zei dat hij een standbeeld verdiende.

Het nuchtere antwoord van Suurhoff was dat hij daar nog veel te jong voor was, 51 jaar,

en bovendien dat het geld niet uit zijn eigen zak kwam, maar een solidaire bijdrage van alle werkende Nederlanders was.

En zo is het maar net.

Het is onze AOW. Het is ons pensioenstelsel.

Opgebouwd en onderhouden door onze generatie en de generaties vóór ons.

Nu zijn wij verantwoordelijk om het stelsel verder te onderhouden en solide en solidair te behouden voor onze generatie en de generaties ná ons.

Met de juiste mix van individuele vrijheid en collectieve verantwoordelijkheid.

Met het onveranderde doel dat iedereen na een leven van hard werken van een fatsoenlijke oude dag kan genieten.

Een eerlijk, evenwichtig en ook eenvoudig pensioenstelsel, waar we als samenleving trots op kunnen blijven.

Ik eindig met een dikke pluim voor de altijd praktisch en positief meedenkende Kring van pensioenspecialisten.

Geweldig dat u zich zo inzet voor meer eenvoud. In het pensioenstelsel en in de pensioencommunicatie.

Ik ben daar blij mee.

Bedankt en nogmaals gefeliciteerd met het zilveren jubileum.

Op naar goud.

Op naar meer eenvoud.